

IN ALBIS

IN ALBIS

en blanc, el no res

una peça d'Asbel Esteve

In albis es un projecte pensat inicialment en format video.

Es tracta de donar vida a tots aquells materials inerts amb el so, en un món on cada cop es dóna més importància a la destrucció, on tot allò vell s'arracona o es destrueix per deixar pas a les novetats que ens ofereix el monstre consumista.

In albis parla d'una casa abandonada, un lloc on les emocions ja no existeixen. Els seus antics propietaris van morir fa molt temps i els actuals no tenen cap intenció de conservar-la; una construcció afectada per l'aluminosi on sembla que l'únic futur possible es l'enderroc.

In albis es projecta com assaig fílmic, explorant els sentiments i sensacions que es van poder viure en aquell indret, mitjançant l'observació amb plànols seqüència molt llargs i aguditzant els sentits, obligant al nostre cervell a anar emplenant les parts que falten en l'obra creant un imaginari propi per tal de completar la narració.

El mateix vídeo ens planteja un nou repte, el repte d'aconseguir transportar l'observador a aquell indret hostil.

Aquests pensaments ens porten a pensar en el fet literal de la paraula.

Sabem molt bé que l'espectador no es pot traslladar dins la pantalla. Però s'hi podem traslladar la casa en una sala d'exposicions.

Transformant la sala d'exposicions en una casa abandonada i dotant-la de sons d'una casa habitada tal i com passarà en el vídeo que es projectarà.

Memòria tècnica

Es planteja fer el trasllat de tots els elements materials que en el seu moment li van donar vida a la casa, mobles, cortines, utensilis de cuina, retrats, etc...

Utilitzant l'espai expositiu com l'habitable on s'instal·laran tots aquets elements de forma aliena als sentiments que arrosseguem en si mateixos, es disposaran de la mateixa manera que avui en dia es troben en la casa, es traslladaran acompanyats de la pols i el mugre que s'ha anat acumulant en cada element durant els últims anys, fet que sense adonar-nos els deixa una empremta personal en cadascun d'ells i que els dona un vida particular, motiu del nostre treball.

Al terra de l'espai expositiu es marcaran les parets amb cinta adhesiva, remarcant el que va ser cada estança, a les parets del centre es projectaran vídeos en forma de finestra, seran les finestres reals de la casa i en ells veurem el transcurs de la llum del dia, i com afecta en cada estança, això ajudat per l'àudio que podrem escoltar en tota la sala, àudio d'una casa habitada ajudarà a reforçar l'idea de retornar a la vida elements inerts, elements que aparentment només tenen vida mentre els estem utilitzant.

Per finalitzar l'instal·lació es projectarà el vídeo que es gravarà a la casa quedant com a document visual i sonor d'un espai que en el moment de l'instal·lació ja no existirà, un espai que inevitablement passarà a no ser res més que un solar deshabitat.

Asbel Esteve

Amposta, 1979

Després d'acabar el estudis de Disseny d'interiors a Esardi i d'Espais Expositius al IED Barcelona, comença la recerca de noves formes d'expressió i comunicació.

Ha realitzat cursos de cine, documental i videoart portant-lo ha realitzar varies peces audiovisuals reconegudes en diferents festivals de l'estat.

Dades personals

Nom: Asbel Esteve Obiol
D.N.I: 52606810 - z
Direcció: c/ Amàlia 29/31 baixos 2^a
Telèfons: 615 299 663
E-mail: asbel24@hotmail.com

